

Rosa Lunds 1. maj-tale

Taler

Rosa Lund
Medlem af Folketinget for
Enhedslisten

Dato

1. maj 2024

Sted

Københavns
Professionshøjskole,
København

Frederik Hvad laver du her

Jeg vil gerne starte med at komme med en klar besked til de af jer der har rødder i et andet land end Danmark, og en besked i gerne må viderebringe til de af jeres kollegaer der ikke er her i dag;

I Enhedslisten har vi tillid til jer – og vi skylder jer en kæmpe tak!

At se toppolitikere og ministre fra det største regeringsparti gøre alt hvad de kan, for at bekræfte Frederik Vads påstande som er trukket direkte ud af hans fordomsfulde fantasier om helt almindelige danskere, der bare tilfældigvis har lidt mere pigment end sådan nogen som mig, er fuldstændig absurd!

Er der problemer med negativ social kontrol, religiøse dogmer som sætter sig over lov og ret og bandekriminalitet? Ja det er der!

Skal vi snakke om dem? Ja det skal vi

Skal vi løse problemerne? Ja det skal vi

Og det som Frederik Vad nægter at forstå er at vi har brug for jer til at løse de problemer vi ved der findes.

Som velfærdens helte er det jer der har evnerne og er tættest på de mennesker det handler om, og derfor er det jer der kan løse problemerne.

Vores velfærdssamfund, vores sundhedsvæsen, plejesektor og sociale system, ville slet ikke kunne hænge sammen hvis ikke i stod op hver dag, og tog ansvar. Hvis I ikke var dem der viste resten af Danmark hvordan vi skal passe på hinanden, hjælpe hinanden og yde præcis den ekstra indsats som særligt Mette Frederiksen mener der skal til.

Og uanset om man har et tørklæde på fordi man er muslim eller et kors om halsen fordi man er fan af Justin Bieber, ja så synes jeg at har lov at passe sit arbejde i fred.

Det er som om at uanset hvad med man gør som dansker, der har sine rødder et andet sted så kan man ikke gøre noget rigtigt, også selvom mange af jer er født her.

I har gjort alt det i har fået besked på; lært sproget, taget en uddannelse, går på arbejde, terpet Olsen Bande film og grundloven til indfødsretsprøven.

Det røddefarvede pas har i måske endda i hånden, og alligevel skal i have af vide at det ikke er godt nok.

Det er altid er jer der står for skud når Socialdemokraterne og højrefløjen skal prøve at dække over noget andet de har gang i
Måske håber de at i glemmer at det ligelønsløft de har lavet slet ikke er tilstrækkeligt, eller også prøver de at dække over at de er i gang med tage penge fra de studerende.

Jeg ved det ikke, men jeg ved at det ikke er okay at udskamme en hel befolkningsgruppe.

– så Frederik – Vad, har du egentlig gang i?

Handicap

Første maj handler om Frihed. Frihed til at gå på arbejde uden at blive syg, frihed til at gå på pension – og frihed til at holde ja, fri.

Prøv at lukke øjnene og tænk på hvornår du føler dig allermest fri?

Måske er det når du snører løbeskoene og løber en tur eller når du pakker gummistøvlerne for at tage på festival?

Måske er det når du løfter dit barn op til en svingtur?

Eller også er det når du kan mærke græsset under dine tæer?

Det er ikke alle mennesker i Danmark der har den frihed.

Måske er der en i jeres familie der ikke er her i dag, fordi man ikke kommer rundt her med en kørestol.

Eller en ven som ikke kunne komme med i dag fordi der ikke var en hjælper i morges til at hjælpe vedkommende i tøjet.

Eller en kollega som må blive hjemme, fordi der ikke er en transport mulighed her til i dag hvis man ikke kan gå selv.

Ja, jeg taler om mennesker med handicap.

Vi kender allesammen hver og en af os herinde en der lever med handicap; enten synligt eller usynligt.

En tredjedel af os her i Danmark lever med handicap
Og et det betyder at ca. en million af os er pårørende til et menneske med handicap

Jeg lever selv med et som endnu er usynligt, men hvis i kigger godt efter kan i måske at jeg hælder en lille smule til venstre i mere end en forstand, jeg har nemlig været lam i venstre ben og lider af sclerose.

Jeg er så i den såkaldt heldige kategori, fordi jeg tilfældigvis er ramt af en sygdom som Dronning Magrethe d. 2. har valgt skal have legater og en hel ferieby, man kan bruge. Og ikke mindst der også er mennesker i USA der sidder på store penge kasser og har kastet en masse penge efter forskning i en kur mod sclerose.

Så på den måde skal jeg vel føle mig heldig.

Krop og klasse

For handicap og sygdom kender ikke din pengepung, eller dine forældres pengepung. Så jeg er heldig at der er nogen der har satset deres penge lige præcis på det jeg fejler.

Men sådan er det ikke for alle – langt fra

Tag fx Carina, en kvinde jeg mødte for et par uger siden. Carina er mor til Emma på 6 år.

Emma har en sjælden sygdom og lever derfor med et svært handicap, hun kan ikke bevæge sig uden hjælp og får sin mad gennem en sonde.

Carina har derfor gået hjemme og passet Emma siden hun blev født. Det betyder at hustanden kun har en indkomst, og det er ikke et livsvilkår hverken Carina eller Emma har valgt.

Hvis Carina skal have en bil, så hun og Emma rent faktisk kan komme ud i verden – komme til legeaftaler og på hospitalsbesøg og ikke skulle være afhængige af om en elevator på den nærmeste station virker, så skal familien gældsætte sig.

Ordningen med handicap-biler er nemlig sådan at man skal indgå en aftale med kommunen om at låne pengene til bilen og afdrage dem de næste 8 år – uanset om man har brug for bilen så længe. Når bilen er til et barn vil behovet typisk ændre sig, men der er ingen vej ud af aftalen om bilen.

Derfor har Carina ikke en bil til sin datter der lever med handicap – hun og familien har simpelthen ikke råd til at hænge på regningen.

Og det er bare et eksempel på hvordan det kan være svært at få hjælp som borger med handicap.

Et andet eksempel er at reglerne er sådan i dag, at man skal søge hver gang man har brug for et hjælpemiddel og man skal dokumentere at man har brug for den hjælp.

Som om gangstativer og badestole er noget man ville rive ned fra hylderne hvis man ikke har brug for dem.

Altså jeg tør godt vædde en kasse øl på at alle gerne vil kunne gå i bad selv, og kunne bevæge sig uden hjælpemidler.

Og hvorfor fortæller jeg jer alt det her – i ved det jo muligvis godt.

Jeg fortæller jer det, fordi jeg håber at i er lige så rasende over det som jeg er, eller at i hvert fald bliver det nu.

Jeg er rigtig godt og grundigt rasende over hvordan mennesker med handicap hele tiden oplever at der ikke er nogen der vil tage ansvar for de forhold og levevilkår vi byder dem.

På Christiansborg, der siger regeringen at det er kommunernes ansvar og ude i kommunerne der kigger de på den slunkne kommunekasse og kan ikke se hvor pengene til at hjælpe med mennesker med handicap skal komme fra.

Det er på en måde ligesom det meme i alle sammen kender hvor 3 spidermænd peger på hinanden - det er sådan det er med handicapområdet.

Lige nu er man på Christiansborg i gang med at forhandle om hvad der skal ske med handicapområdet, og de næste par dage vil i nok få tudet ørene fulde af regeringens spin om at nu laver man en aftale der betyder helt nye forbedrede vilkår for mennesker med handicap.

Det de glemmer at fortælle er at hele forudsætningen for aftalen er besparelser. Man vil nemlig kun indfører nye initiativer hvis de giver en besparelse.

Det giver jo ingen mening.

Så de næste dage vil der blive diskuteret tal og udgifter, i stedet for at vi tager en snak om, om vi virkelig kan tillade os at behandle mennesker på den måde som vi gør i velfærdsstaten Danmark.

Spørg jer om det virkelig hører hjemme i et velfærdssamfund at man kun kan få de hjælpemidler man har brug for hvis man kan købe sig til dem, som det er i Carina og Emmas tilfælde?

Fordi sygdom og handicap ikke kender din pengepung kan det ske for os alle sammen, og det er dem der står nederst der bliver hårdest ramt.

Derfor koster handicappolitikken ikke kun på pengepungen, men også på ulighedskontoen.

Hvis fællesskabet ikke kan gribe os i den situation hvor vi har allermest brug for det, så driver det en ulighed som hverken er sund eller retfærdig.

Og det undrer mig at man på en nat kan finde 48 mia til forsvaret, men ikke kan finde penge til de mennesker der har allermest brug for hjælp!

Det er tid til investeringer på handicapområdet, ikke besparelser.

Afslutning:

Uanset om du går og bekymrer dig om den stigende pensionsalder, om hvorfor politikere udskammer en hel befolkningsgruppe, eller om der også er et velfærdssamfund der griber dig hvis du bliver alvorligt syg, så husk at vi selv skaber det samfund vi lever i.

Den retning Danmark, bevæger sig i, kan ændres, hvis vi vil.

Det er ikke en naturlov, at de rigeste skal blive rigere, og at de, der har mindst, skal have endnu mindre.

De politiske beslutninger træffes af mennesker.
De mennesker kan skiftes ud.
Beslutningerne kan ændres.

Og det skal være mit budskab på denne her kampdag – det er jer der kan ændre beslutningerne

Rigtig god kampdag

Tags

1. maj-tale, Enhedslisten

Relateret

Signe Færchs 1. maj-tale
1. maj 2024

Ida Friis Christoffersens 1. maj-tale
1. maj 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/rosa-lunds-1-maj-tale-2024>